

Militærbudget, og det er paa Grund af de store Kolonier. Men sammenligne vi os med andre Lande, endogsaa med Rusland, er der ikke nogen væsentlig Forskel. Det er oplyst i det andet Ting ved Oplysninger, der ere sendte fra Krigsministeren, saa vidt jeg ved, til Finansudvalgets Ordfører, at regner man Udgifterne pr. Individ af Befolkningen, saa har Danmark en Gennemsnitsudgift for de sidste 3 Aar af 7 Kr. 53 Øre om Aaret, Sverige staa i Gennemsnitsudgift for de sidste 3 Aar over os med 1 Øre 7,54, Rusland staa over os med 13 Øre, idet dets Udgift er 7,66. Men saa kommer der en Række europæiske Stater, der staa under os. Der er Østrig-Ungarn, som dog ikke er saa lille en Stat — det er jo en Stormagt — som staa under os med en Udgift af 7,87. Derefter følger Grækenland med 6,88, Svejts med 5,98, Belgien med 5,88. Vi se altsaa, at vort Fædreland staa temmelig højt i saa Henseende, saa der er ikke særlig Grund til at anke over specielt lave Militæruddgifter. — Jeg vilde gerne over for det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, gøre opmærksom paa, at naar han forudsatte, at naar vi vare færdige med disse Kasernebevillinger — der er paa den løbende Finanslov bevilget 455,000 Kr. og paa Finansloven for 1896—97 550,000 Kr. til Kaserne — skulde der være Anledning til at gaa adskilligt højere, saa ere vi ogsaa, som jeg allerede har bemærket, gaaet noget højere, men for øvrigt har det aldrig været Forudsætningen fra vor Side, at naar disse Kasernebevillinger hørte op, skulde de ekstraordinære Bevillinger paa § 26 gaa op med et tilsvarende Beløb. Det har den ærede Ordfører i det andet Ting udtalt sig tilstrækkelig tydelig om Aar for Aar. Jeg maa maaske med den højttærede Formands Tilladelse oplæse et Par Ord af Folketingets Ordfører desangaaende: „Til denne Kasernebevilling tage vi et skønsomt Hensyn, ikke saaledes at forstaa, at vi, naar Kasernebevillingen gaar ud, skulle være villige til at forhøje Beløbet til andre Anskaffelser til militære Formaal med det samme Beløb, men derimod saaledes at forstaa, at man, naar et saa stort ekstraordinært Beløb som en Kasernebevilling er inde paa Finansloven, forsøger at foretage ekstraordinære Besparelser paa andre Omraader. Dette har været Flertallets Stilling i de tidligere Aar og ligeledes i Aar“.

Det ærede kongevalgte Medlem udtalte et varmt Ønske om, at 1864 ikke skulde gentage sig. I saa Henseende har hans

Ønske min levende Tilslutning, og vi ønske alle sammen, at Forholdene skulle udvikle sig saaledes, at vi ikke skulle komme til at opleve et nyt 1864. Det ærede Medlem omtalte dernæst, at det forundrede ham, eller at han ikke rigtig kunde forstaa, at man i Anledning af en Bevilling paa 4,000 Kr., som var nægtet til Officersforeningen her i Kjøbenhavn til en Slags Mindefest for Krigsaarene 1848, 49, 50, vilde tale om Aanden fra 48. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er mig bekendt, at man fra vor Side har gjort nogen Sammenligning i saa Henseende. Det vilde være grundforkert. Jeg tror nok, at det er fra det ærede Medlems Meningsfællers Side, at man har villet sammenligne denne Bevilling med Aanden fra 48, noget, der i mine Tanker er saa grundforkert som vel muligt. Jeg har oplevet den Tid, som her er Tale om, jeg kender noget til det, som man betegner som Aanden fra 48, og jeg kan sige her, hvad jeg har sagt saa ofte uden for denne Sal, at stoltere Minder, lysere Minder har jeg ikke kendt i mit Liv end Minderne fra 1848, 49, 50 og det i to Henseender. For det første, fordi der skete det Under, at trods den store Overmagt bleve Slagdagene med Undtagelse af en eller to en Sejr for vore Vaaben, det var et Under, alt vel overvejet, og for det andet, fordi Grundloven af 5te Juni 1849 blev gennemført paa Grundlag af den almindelige Valgret. Det var ligeledes et Under trods den stærke Modstand, der var gaaet i Forvejen. Jeg skal nu sige Aarsagerne til, at disse to Undere bleve gennemførte i vort Folk. Det var netop det, man betegnede ved „Aanden fra 48“. Naar jeg da her i denne Sal skal udtrykke, hvad der var det særegne ved Aanden fra 48, saa var det den stærke, levende Retsfølelse og den ubetvingede Lighedsfølelse, Samfundstølelse, en Fællesfølelse, som vi aldrig have kendt Magen til siden. Dersom man vilde paa Finansloven eller ved særlig Lov eller paa anden Maade stille Forslag, der gik ud paa at opfriske og styrke disse Minder, vilde jeg af mit ganske Hjerte være villig til at stemme for store Beløb i saa Henseende. Men man er ikke inde paa denne Vej ved at stemme for 4,000 Kr. til en Fest i Officersforeningen.

Om Rentenedsættelsen skal jeg ikke tale videre. Jeg haaber, det vil blive erkendt, at i alle de mange, mange Aar, Renten har været opført paa Finansloven med 4 pCt., vilde det have mødt Misbilligelse, om nogen af de foregaaende Re-